

Informe de la pregunta del mes de juny 2006 VAGA DE METGES

S'han realitzat tres preguntes als membres de l'Observatori referents a la vaga de metges:

1. Quins creus que han estat els motius de l'èxit de la convocatòria de la vaga?
2. Què creus que s'ha aconseguit amb la vaga de metges?
3. Què opines de la proposta de creació d'un Consell de la Professi3?

Han contestat 32 metges d'Atenci3 Primària i 23 d'Hospital, que representen un 43% dels components de l'Observatori, i de les seves respostes se'n desprenen les següents opinions:

Tots coincideixen en què l'èxit de la convocat3ria de la vaga de metges s'ha degut a la insatisfacci3 professional que viu el col·lectiu des de fa anys. L'han anomenat textualment: **"descontent"**, **"desencís"**, **"cansament"**, **"malestar"**, **"desencant"**...

Alguns membres fan una anàlisi de les causes d'aquesta insatisfacci3: deteriorament progressiu de les condicions de treball, manca de reconeixement social i institucional, expectatives econòmiques, socials i professionals frustrades, insuficient finançament de la sanitat catalana i la manca d'accés del metge a la presa de decisions en temes professionals i de gestió.

També, s'esmenten altres factors que influeixen en aquest escenari, com la proletaritzaci3 del metge, la incorporaci3 de la dona a la professi3 mèdica i el canvi de valors en la societat.

Algunes opinions sobre les causes de la vaga que han expressat els nostres col·laboradors són les següents:

"El deteriorament progressiu de les condicions de treball, junt amb la pressió dels gestors per reduir la despesa sanitària en determinats capítols i sectors però sense encetar una veritable reforma del sistema sanitari. Alhora, es demana mantenir el nivell de qualitat alt de la sanitat catalana sense voler assumir un increment del percentatge del PIB destinat a finançar la sanitat."

"La oportunitat ben aprofitada pels convocants d'oferir un espai de reivindicaci3 a un col·lectiu enfadat, amb expectatives frustrades (econòmiques, de progressió social i de promoci3 professional). A més els metges se senten molt allunyats dels nuclis de poder polític i professional. No se senten representats per ningú, i el Sindicat de Metges ha cobert el buit exercint el protagonisme desitjat feia molts anys."

"Moltes de les causes concretes són ben conegudes: el malestar creixent entre els metges per la pèrdua de consideració social i econòmica; el canvi de valors, també des dels generals de la societat fins als propis del món sanitari; la nova cultura generacional però també de sistema, amb la introducció dels mitjans tecnològics propis de l'era de la informació i multimedia; la nova estructura social que inclou des de la incorporació massiva de la dona al món laboral mèdic fins a l'aparició de noves classes i capes, en relació a una divisió del treball canviant contínuament que porta a la implantació de noves relacions entre estaments.

Tot plegat està immers en un canvi cultural que obliga a replantejar-se el paper del metge en la nova societat i a cercar noves formes d'establir el contracte social del metge."

"El malestar generalizado de los médicos acumulado a lo largo de los años y la ausencia de respuesta satisfactoria por parte de la administración. Este malestar tiene múltiples causas: creciente presión asistencial que llega a ser agobiante; creciente exigencia social favorecida y estimulada por la administración (*el médico debe tener la máxima calificación y la máxima responsabilidad*); desproporción entre exigencias y contraprestaciones, con pérdida progresiva de estatus social y económico; pérdida de la capacidad de decisión en temas profesionales y de gestión; la sanidad ha pasado a ser **patrimonio exclusivo** de políticos y gestores. La existencia de un sindicato médico profesional que aglutina y defiende a la mayoría de los médicos."

"La desorientació professional causada no només pels sous baixos, sinó també per la crisi de la nostra professió: no és el que volíem. També la frustració per les expectatives no complertes que va donar el nou govern: van dir que es faria tot i no s'ha fet res. També que en aquest país tothom està empenyat per alguna cosa, i els motius de la vaga eren tan generals i volien englobar tant, que la majoria de la gent s'hi va apuntar."

"I quines són les raons d'aquest malestar molt generalitzat entre els metges?. Doncs, hi ha 3 grans motius, en la meua opinió: **1)** les condicions laborals: sous baixos en proporció al grau de qualificació tècnica i responsabilitat requerits, i en comparació amb els metges de la resta de països de l'Europa Occidental; horaris insuportables (guàrdies, caps de setmana, Nadal... a poc preu i per obligació: hores extraordinàries forçoses i mal pagades). **2)** dificultats per a un exercici satisfactori de la professió (parlo de la sanitat pública) per la manca de recursos gravíssima i crònica: manca de professionals, sobrecàrrega assistencial, poc temps per pacient, etc. Tot això fa que al final de dia el metge no se senti satisfet i tranquil d'haver fet la seva feina ben feta, el que causa frustració i molt estrès. **3)** manca de reconeixement professional i escassa o nul·la capacitat d'influir en les decisions que afecten l'assistència, als centres de treball. "

"La confluència de diversos factors més que els propis motius de la convocatòria, com per exemple: desprestigi de la professió, manca de substituts, mala planificació de l'atenció continuada en atenció primària, pèssim paper dels polítics alhora de racionalitzar la utilització de la sanitat (els ciutadans només tenen drets, però no tenen cap deure alhora d'utilitzar correctament els serveis), allunyament entre els gestors i els professionals assistencials, cada vegada hi ha més persones al capdamunt de la piràmide (gestors, organitzadors, càrrecs diversos: farmacèutics, tècnics de salut, directores metges.....) per dir què han de fer els pocs que quedem fent assistència i més que ara no em venen al cap."

Altres, fan constar la seva satisfacció pel fet que la vaga ha suposat la unió d'un col·lectiu tradicionalment disgregat:

"La (per a mi inesperada) unió del col·lectiu. Gairebé mai els metges no havíem estat prou units. La unió actual ha estat fruit de la pèrdua de poder adquisitiu i del malestar dels metges davant de les seves condicions laborals."

Segons els metges, la vaga ha servit per sensibilitzar a l'administració i també a la població. Altres col·lectius, com els professionals que treballen a la XHUP i metges MIR han aconseguit millores laborals i econòmiques. La resta, els metges de primària i d'hospital de l'ICS, consideren que no han aconseguit res, a excepció feta de la creació del Consell de la Professió:

"Reivindicar la participació en la gestió, no com a tècnics però sí com a assessors, i la creació d'una plataforma de representació oficial dels metges per aquells assumptes laborals estrictament relacionats amb la nostra professió (a confirmar amb el seu desplegament). També, augmentar el preu de les guàrdies com a mesura econòmica més immediata."

"La conscienciació social d'un malestar professional, i les millores econòmiques pertinents... per cert, no vinculades a cap resultat assistencial ni de salut. Aquest fet reforça les postures de *funcionarietat*, *passotisme* d'actituds professionals. Amb les aspiracions clàssiques d'una excel·lència tècnica + compliment horari... i punt."

"Quan ja ha passat un mes, crec que s'ha aconseguit molt poc. Els titulars no han aconseguit res. Bé, la gent que fa guàrdies sí i, d'això se'n beneficiaran els metges joves actuals, però el pagament per hora de guàrdia era llastimós. La taula del consell de la professió, ja veurem el resultat, però hi ha massa gent i amb característiques massa diferents."

"A nivell de primària, que és el meu àmbit de treball, només la millora en el pagament de l'atenció continuada, que s'equipararà per primera vegada a la dels metges dels hospitals, però no res en les condicions de treball de cada dia, ni en millorar la gran manca de professionals que patim. Crec que els grans beneficiats de la vaga han estat els metges que treballen a la XHUP, que sí han aconseguit grans millores."

"Potser, sensibilitzar una mica sobre una situació de malestar professional que demana alguns canvis importants (tot i que els "objectius íntims" dels professionals tenen una variabilitat enormement àmplia) i que pot esdevenir un veritable problema sinó s'aborda amb fermesa aviat."

"Taula pròpia on s'estan discutint temes prioritaris per a la professió mèdica: atenció continuada, càrregues assistencials, polítiques de recursos humans,... Millorar les condicions dels MIR. Millorar les condicions dels metges que no tenen plaça fixa a l'ICS en quant a DPOs i carrera professional."

"Molt poc, poquíssim, per als metges d'atenció primària. Els residents i els metges de la XHUP han aconseguit més millores."

La gran majoria dels metges, el 71%, valora positivament la creació d'un Consell de la Professi3. Malgrat aix3, el 29% expressa la seva desconfiança pel que fa a la seva operativitat i representativitat i recalquen la necessitat que les seves decisions siguin veritablement vinculants:

“Cal esperar com s'articularà el consell i quines seran les seves atribucions i si serà o no vinculant per a les decisions de la Conselleria. Crec realment que, ha estat el punt més important aconseguir i que si aconseguim que sigui operatiu i amb caràcter vinculant, no només consultiu, estarem davant d'una eina poderosa que vetlli pels nostres interessos i els de la poblaci3.”

“A més s'ha aconseguir alguna millora laboral, i un òrgan de participaci3 la utilitat pràctica del qual està per veure.”